

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 noiembrie - 1 decembrie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Un dramaturg spunea odată că o piesă de teatru place în măsura în care ne face să spunem: “Oh, Doamne – acesta sunt eu!” Pericopa de astăzi este asemenea unei piese de teatru. Dacă ne uităm la tânărul bogat și ne spunem în inimă: “Acesta sunt eu!”, atunci pericopa și-a atins scopul. Pentru că atunci înseamnă că am devenit conștienți de acel “un lucru” care ne lipsește, care ne împiedică să câștigăm de la Isus viața veșnică. (Pr. Anthony Coniaris)

RUGĂCIUNE

Isuse, Preaiubit Mântuitor, doresc cu ajutorul Tău să păstrez legile iubirii, cuprinse în Decalogul Tatălui Tău și al nostru, datorită cărora pot să-mi petrec întreaga viață în Tine. Fie ca să fiu străbătut permanent de grația Spiritului Sfânt pentru a păzi poruncile Tale. Ușurează-mi acest lucru și întărește-mă în iubirea și pacea Ta. Fă, să-mi cufund spiritul meu într-al Tău, așa de adânc și puternic, spre a putea fi cu totul absorbit de voința Ta, cu care să mă unesc în toate, uitând de mine însumi, să cunosc permanent numai iubirea Ta.

O, Iubire pură, deschide-mi bunătatea Ta, mie care sunt atât de sărman și sărac în ea, varsă în mine toate izvoarele îndurărilor Tale, distruge barierele care îmi stau în calea practicării iubirii față de Tine, Dumnezeu meu. Cufundă-mă în prăpastia celei mai delicate iubiri și a bunătății Tale, pentru a pieri în abisul nobleții și bunătății Tale, precum picătura de ploaie în adâncul oceanului. Amin. (După Sfânta Gertruda)

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA
IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

Cu ocazia aniversării zilei dumnevoastră de naștere: **Mihaela Karla Bontu** și **Cristian Cartiș** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mântuire între reflexiv și pasiv

“Cine poate să se mântuiască?” este întrebarea de la sfârșitul dialogului dintre Isus și tânărul bogat de astăzi. Răspunsul Mântuitorului nu lasă spațiu interpretărilor: nimeni! Este imposibil oamenilor să se mântuiască. Nu se pot auto-mântui, pot fi mântuiți doar de către Dumnezeu. Chiar dacă ar putea părea puțin forțat acest joc între reflexiv și pasiv, întrebările și căutările bogatului din evanghelie merg în această direcție: ce să fac pentru a moșteni? A făcut multe, a realizat multe, a acumulat multe, el, el și doar el. Acum ar vrea să afle de la Isus dacă mai are ceva de făcut, “la touche finale”! Isus intră în jocul lui și îi revelează ultimul lucru de împlinit: să vândă tot ce a realizat până acum, să dea săracilor și să-l urmeze. Să lase frâiele vieții lui în mâinile lui Dumnezeu. Să nu mai facă nimic și să-l lase pe Dumnezeu să facă pentru el, urmându-l. Să nu mai încerce să se auto-mântuiască, ci să meargă pe urmele lui Isus, adică să devină fiu și atunci, doar atunci, moștenirea, mântuirea îi va aparține de drept. În fond, cine sunt cei care moștenesc bunurile Tatălui dacă nu fiii? “Toate ale mele sunt ale tale” ne spune Bunul Părinte din parabola fiului risipitor.

Evanghelia de astăzi este un test și pentru noi. Pentru a merge pe urmele Mântuitorului, în primul rând trebuie să fim liberi de lumea aceasta. Să trăim în ea, să ne bucurăm de ea, dar fără a fi legați de ea precum tânărul bogat. Dumnezeu nu calculează bunurile noastre, nu avem o sumă maximă admisă în cont: putem fi liberi având milioane sau putem fi bogați cu doar doi bani în buzunar. Că bogăția se poate transforma într-o colivie de aur, într-o temniță, am văzut duminica trecută în parabola bogatului căruia i-a rodit țarina și care își construiește ziduri nu doar pentru hambare ci și pentru propriul suflet. Astăzi vedem efectele concrete: tânărul nu reușește să evadeze din propriile bogății pentru a-l urma pe Isus, este prizonier! Ar vrea, dar nu poate, iar tristețea este semnul acestei neputințe.

Pentru a merge pe urmele Mântuitorului trebuie să devenim fii ai Părintelui Ceresc, la fel ca Isus. Să învățăm să cerem pâinea cea de toate zilele de la Tatăl nostru și nu de la Stăpânul acestei lumi. Să ne încredem în Domnul mai mult decât în bogățiile acestei lumi, în iubirea Lui mai mult decât în pilele și relațiile noastre. Ar mai trebui deasemenea să vedem în cei din jurul nostru frați și surori și atunci iubirea de Dumnezeu și cea de aproapele ar deveni cu adevărat porunca și regula unei adevărate familii.

Isus este Fiul care din iubire și-a împărțit cu noi dreptul la moștenire. Aici stă înțelepciunea: să renunțăm la meschinele noastre certuri pentru false moșteniri și false bogății, acceptând darul Mântuitorului de a deveni fii și frați la rândul nostru.